

'Chickies en chappies, we maken geen grappies'

Oud Westside Story, de musical

Hoe breng je buurtbewoners bij elkaar? Hoe laat je hen hun talenten ontdekken? Hoe smeed je eenheid in de buurt? In de Borgerbuurt in Oud-West weten ze het: je maakt een buurtmusical.

'Ik heet Richard en ik ben de leider' zegt een blonde tengere jongen van een jaar of tien en hij gaat er eens goed voor staan. 'Ik ben de webmaster' roept een andere jongen en hij maakt een paar snelle pasjes. Drie andere jongens knikken instemmend. Richard, Naïm, Erjan, Errol en Benjamin: De Kinkerkids. Ze dromen allemaal van een carrière als rapper. Ze mogen nu nog even dollen, maar straks wordt het menens. Dan gaan ze repeteren voor Oud WestSide Story, de musical voor, door en over de buurt.

Boom-rap

Het is een doodgewone woensdagmiddag in Oud-West, maar de scène van vanmiddag gaat over gewichtige zaken: een plan om bomen te kappen voor een parkeergarage. In de musical willen de kinderen dat tegenhouden. Daarom doen ze de Boom-rap, zo vaak als regisseur Mohs dat nodig vindt. Hij houdt de jongens soepeltjes in het gareel. Op de grond zit Lorenzo, hij kijkt graag maar durft zelf niet mee te doen. Ook Richards zusjes en zijn moeder zijn er. 'Chickies en Chappies, we maken geen grappies' zingen de vijf jeugdige rappers de eerste zin van de Boom-rap. Ze moeten het nog vijf keer overdoen. Terwijl ze repeteren lopen er twee meisjes binnen. Ook zij willen rappen en misschien wel meedoen aan de musical.

Muziek als bindmiddel

Mohs de rapper is één van de bedenkers van Oud Westside Story. Samen met een paar vrienden dacht hij na over een creatief project, waar iedereen, jong en oud, aan kon deelnemen, zijn of haar talenten in kwijt kon en waardoor buurtbewoners in contact met elkaar zouden komen. Muziek bleek al gauw een sterk bindmiddel en het idee voor een musical lag voor de hand. Er valt genoeg te vertellen over de buurt, er is genoeg creatief talent in Oud-West en dus was er een goede cast samen te stellen.

Was vroeger alles beter?

Anderhalve week later, op vrijdagavond, komt de harde kern van de musical bij elkaar in het Buurtmuseum van Oud-West. Een dichter, een gitarist-zanger, twee zangeressen, een danseres, iemand die zich aanbiedt voor hand- en spandiensten en later nog een tekstschrijver. De dichter drinkt een wijntje en gaat daarna naar het café, de rest blijft. Het gezelschap brainstormt over de inhoud

van de musical. Het thema van de musical wordt: 'Oud-West vroeger en nu'. Was vroeger alles beter? Of is het nu toch beter?

Iedereen heeft wel ervaringen en verhalen die typerend zijn voor Oud-West, de meesten wonen er lang genoeg om de veranderingen in de buurt te kunnen bezingen. 'Ik woon sinds kort op een A-lokatie' zegt iemand geamuseerd, 'daar hoefde ik niets voor te doen.' De scènes en liedjes gaan over dit soort onderwerpen.

Simpel houden

Er wordt gediscussieerd over de vraag of de musical maatschappijkritisch of onderhoudend wordt. Voorlopige uitkomst: het laatste, maar wel met kritische accenten. 'Omdat iedereen, jong en oud, arm en rijk, ervan moet kunnen genieten' zegt Mohs. Hij heeft ook vanavond de leiding. Hij zal alles samenvoegen in het uiteindelijke script. 'Ik wil het simpel houden. Ik wil dat het ook met weinig mensen een goede musical wordt. En dat kan.' Hij springt op en zet zijn magische geluidsmixer aan. Zingt, neemt een zelfgezongen riedel op, humtiedumt eroverheen, neemt op, speelt af...